

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 141/10
26.05.2010. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog N.M, zbog krivičnog dela samovlašće iz člana 330. stav 1. Krivičnog zakonika, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.116/09 od 16.04.2010. godine, podignutom protiv presude Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici K.453/07 od 21.03.2008. godine i rešenja Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Kž.1116/08 od 05.01.2009. godine, u sednici veća održanoj dana 26.05.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.116/09 od 16.04.2010. godine, UVAŽAVA SE, kao osnovan i UKIDA rešenje Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Kž.1116/08 od 05.01.2009. godine, a presuda Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici K.453/07 od 21.03.2008. godine, PREINAČUJE tako što se prema okrivljenom N.M. na osnovu člana 354. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku

ODBIJA OPTUŽBA

-da je neutvrđenog dana, u periodu od 28.10.2005. godine do 23.11.2005. godine, u S.M. u ulici ..., a nakon što su radnici oštećenog Preduzeća javnog komunalnog preduzeća "V." - S.M. dana 28.10.2005. godine izvršili isključenje njegovog domaćinstva sa gradske vodovodne mreže, zbog neplaćenih računa za utrošenu vodu, samovlasno pribavio pravo na snabdevanje vodom sa gradske vodovone mreže, tako što je postavio okiten crevo i prespojio svoje domaćinstvo na gradsku vodovodnu mrežu, a što je utvrđeno prilikom kontrole od strane radnika oštećenog preduzeća dana 23.11.2005. godine i na taj način omogućio neovlašćeno korišćenje vode za svoje domaćinstvo,

čime bi izvršio krivično delo samovlašća iz člana 330. stav 1. Krivičnog zakonika.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici K.453/07 od 21.03.2008. godine okrivljeni M.N. oglašen je krivim zbog krivičnog dela samovlašće iz člana 330. stav 1. Krivičnog zakonika za koje mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 20.000,00 dinara, koju je dužan da plati u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude, a ukoliko u ostavljenom roku okrivljeni ne plati sudu novčanu kaznu sud će istu zameniti u kaznu zatvora tako što će za svakih započetih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti jedan dan zatvora, s tim što zatvor ne može trajati duže od šest meseci ili u kaznu - rad u javnom interesu ukoliko za to budu ispunjeni zakonski uslovi. Istom presudom obavezan je da plati sudu na ime paušala iznos od 1.000,00 dinara u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Rešenjem Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Kž.1116/08 od 05.01.2009. godine, odbačena je kao nedozvoljena žalba okrivljenog M.N. izjavljena protiv presude Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici K.453/07 od 21.03.2008. godine.

Protiv navedene presude i rešenja, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz.116/09 od 16.04.2010. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP, u vezi člana 160. ZKP i povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 387. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev, ukine rešenje Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Kž.1116/08 od 05.01.2009. godine, a presudu

Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici K.453/07 od 21.03.2008. godine preinači u smislu člana 354. tačka 3. ZKP i donese presudu kojom se optužba odbija jer je u smislu člana 103. tačka 7. KZ u vezi člana 104. stav 6. KZ nastupila zastarelost krivičnog gonjenja.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i okrivljenog N.M, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca navodi da je prvostepena presuda dostavljena okrivljenom uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP u vezi člana 160. ZKP, a rešenje Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Kž.1116/08 od 05.01.2009. godine uz povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 387. ZKP.

Iz spisa predmeta proizilazi da je okrivljeni N.M. prilikom prvog saslušanja naveo da ima prebivalište u selu K.J, Opština B.P., a da mu je boravište u S.M, ulica ..., a koje podatke sud je konstatovao i u prvostepenoj presudi K.453/07 od 21.03.2008. godine prilikom navođenja ličnih podataka okrivljenog.

Prema odredbama ZKP, presuda predstavlja pismeno, za koje je predviđena lična dostava, a odredbom člana 160. ZKP, određen je način na koji se vrši lična dostava.

U konkretnom slučaju, sud prilikom dostave prvostepene presude nije postupio na način propisan zakonom, obzirom da iz dostavnice u spisima predmeta za lično dostavljanje proizilazi da je dostavljač u dva navrata pokušao dostavu i pri tom konstatovao da su ukućani izjavili da se okrivljeni N.M. nalazi u Bosni i da mu iz tog razloga presudu nije moguće uručiti, a da se prilikom pokušaja dostave nije obavestio kad i na kom mestu može zateći okrivljenog, niti je okrivljenom, kod lica navedenih u članu 161. ZKP ostavio pismeno obaveštenje da radi primanja pismena bude u određeni dan i sat u svom stanu, ili na radnom mestu, u skladu sa odredbom člana 160. ZKP.

Prvostepeni sud je naredbom od 25.08.2008. godine prvostepenu presudu istakao na oglasnoj tabli u smislu člana 162. stav 3. ZKP.

Odredba člana 162. stav 3. ZKP se odnosi na dostavljanje presude u situaciji kada se okrivljeni nije mogao pronaći, to jest dostavljač nije mogao saznati novu adresu okrivljenog.

Adresa okrivljenog N.M. i to kako u Srbiji, tako i adresa u Bosni i Hercegovini nije bila nepoznata, a što proizilazi iz spisa predmeta, te je sud bio u obavezi da postupi u smislu člana 160. ZKP, a eventualno pokuša i dostavu shodno članu 166. stav 4. ZKP.

Iz navedenog proizilazi da u konkretnoj situaciji nisu bili ispunjeni zakonski uslovi predviđeni članom 162. stav 3. ZKP, da se presuda istakne na oglasnoj tabli, to je sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka u smislu člana 368. stav 2. ZKP u vezi člana 160. ZKP, na štetu okrivljenog, kome je postupanjem suda na navedeni način onemogućeno da protiv prvostepene presude izjavi žalbu, a što se osnovano ističe u zahtevu javnog tužioca.

Iz navedenog proizilazi da pravnosnažnost prvostepene presude nije ni nastupila, zbog čega je drugostepeni sud donošenjem rešenja Kž.1116/08 od 05.01.2009. godine, kojim je odbacio kao nedozvoljenu žalbu okr. N.M, izjavljenu protiv presude Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici K.453/07 od 21.03.2008. godine, povredio odredbe krivičnog postupka iz člana 387. ZKP, a na šta se osnovano ukazuje zahtevom za zaštitu zakonitosti, pa je Vrhovni kasacioni sud ukinuo navedeno rešenje kao u izreci presude.

Odredbom člana 103. tačka 7. KZ, propisano je da ako u ovom zakonu nije drugačije određeno krivično gonjenje ne može se preduzeti kad protekne dve godine od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora do jedne godine ili novčana kazna, a članom 104. stav 6. KZ, da zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vreme koje se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja.

Iz spisa predmeta proizilazi da je krivično delo samovlašće iz člana 330. stav 1. KZ koje se okriviljenom N.M. stavlja na teret izvršeno 28.10.2005. do 23.11.2005. godine za koje je predviđena novčana kazna ili zatvor do šest meseci, pa se osnovano u zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je shodno članu 103. tačka 7. u vezi člana 104. stav 6. Krivičnog zakonika nastupila zastarelost krivičnog gonjenja dana 23.11.2009. godine.

Stoga je Vrhovni kasacioni sud, shodno članu 354. tačka 3. ZKP preinačio prvostepenu presudu i odbio optužbu protiv okriviljenog N.M. kao u izreci ove presude.

Na osnovu člana 197. stav 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 30. stav 1. i člana 32. Zakona o uređenju sudova ("Sl. glasnik RS" 116/08), a primenom člana 24. stav 7. ZKP i člana 425. stav 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

sudija,

Mila Ristić,s.r.

Nevenka Važić,s.r.